

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Pace vouă, fiilor străjeri pentru veni-rea Mea cuvânt pe pământ!

O, fiilor, unde să mai găsec Eu loc frumos pentru Mine ca să așez peste el acest cuvânt: pace? Mi-am făcut cu voi cetate pe vatra neamului român și am pus de jur împrejur întărituri cerești și pază de îngeri, ca să am a Mea această cetate, și am numit-o pe ea cetatea Mea de scaun, iar voi sunteți veghetori înaintea Mea când vin cuvânt pe pământ.

O, măi fiilor, toți cei care sunteți aici viețuitori și lucrători lângă Mine, voi să slujiți frumos lui Dumnezeu, frumos de tot, fiilor, cu mulțumire mare în toate, și în toată clipa cu bucurie în slujire, căci Domnului Îi place jertfa duhului umilit, nu jertfa mâinilor mai întâi, și uitați-vă la viața și viețuirea celui azi sărbătorit în cer și pe pământ prin biserică și luați din firea lui cea plină de slujire cu mare umilință pentru toți cei din jurul lui, și nu l-a împiedicat pe acesta rangul lui de slujitor mare, arhieru peste biserica din ținutul acela, că l-a ajutat pe el duhul umilit, duhul lui aplecat și atât de plăcut Mie, de am putut Eu să fac prin el între oameni minuni fără de seamă cu alte minuni. Frumoasa și dulcea lui viață în Hristos M-a făcut să am locaș larg întru el și să Mă arăt prin el Dumnezeu mare peste pământ și peste oameni, măi fiilor.

O, e mare frumusețe pentru cei din cer duhul cel umilit al celui ce-Mi slujește pe pământ. Ca să-Mi slujească Mie omul pe pământ, o, e mare minune aceasta, iar Mie Îmi este dor să-Mi desfac darurile și să-Mi arăt cu ele prin om dumnezeirea Mea, care așteaptă și tot așteaptă la hotarul dintre Mine și om, iar hotarul Îmi este omul, omul cel depărtat de dragostea de Dumnezeu atât de mult cât poate el să facă aceasta.

E sărbătoarea ierarhului Spiridon, slujitor plin de Duhul Sfânt, mărturisitor mare pentru Dumnezeu, pe Care el Îl iubea zi și noapte cu fapta, fiilor. Umilința lui îl ajuta să se vadă mic față de tot și toate din jurul lui, iar desfătarea Mea era întru el. Îmi dădea Mie atâta drept, atâta ființă în toate, căci el a înțeles deplin calea Mea, și calea omului cu Mine, și de aceea lepădarea de sine i-a fost întreagă când M-a ales lui, ca și crucea purtată cu umilință pe urma Mea din loc în loc pe pământ, din stare în stare, din slavă în slavă cu crucea. Nu lipseam nici o clipă dinăuntrul cămării iubirii lui de Dumnezeu, și s-a făcut el pe deplin împlinitorul poruncii întâia între porunci: iubirea de Dumnezeu din toată inima și cu-getul și sufletul omului, iubire cu fapta, iubire ca-re nu-l lasă pe om să trăiască sieși, ci numai pen-tru cei-lalți câți sunt pe calea vieții lui pe pământ.

Ar fi să le fie rușine mare la toți creștinii mari și mici de pe pământ față în față cu pilda iubirii de Dumnezeu a acestui slujitor arhieru atât de aplecat Domnului și semenilor lui, cu atâta mulțumire în toate și pentru toate pentru sufletul lui. Sălașul păcii a fost sufletul lui. Neîncordarea față de orice stare sau întâmplare a fost inima lui pentru sălaș Mie.

Fiilor, fiilor, vine sărbătoarea Nașterii Mele și a obiceiurilor sfinte pentru ea. Lumea care-și zice creștină o ia înainte și face azi serbare, dar face pentru ea, nu pentru Mine, că a-mestecarea pe care o face ea în această zi nu are a face cu praznicul de naștere a Domnului. Lumea își ridică în cap dumnezeii ei în ziua a-ceasta, că lumea are mulți, mulți dumnezei, mulți cât simte ea s-o mulțumească în dorurile ei, printre care Îl mai pomenește și pe Dumnezeu Născătorul, și Care Se naște.

O, fiilor, nu mai găsec loc frumos pentru Mine ca să așez peste el acest cuvânt: pace. Îi trebuie omului naștere de sus ca să înțeleagă el calea vieții și calea Mea spre el. Mai sunt, oare, între oameni care să înțeleagă rostul acestei taine și să mărturisească despre ea și s-o arate apoi la vedere ca să vadă cei mulți cum să-și aleagă drumul vieții și cum să-și trăiască viața sufletului, care este dăruit de la Dumnezeu? O, nu pot oamenii să-și trăiască viața lor fără să slujească unui dumnezeu, sau la mai mulți dumnezei, și de aceea își aleg ei dumnezeii cărora li se închină pre-

lung, uitând cu totul că dumnezeii lor sunt pieritori odată cu ei. Voi însă fiți înțelepți și mereu înțelepți, fiilor, dacă Mă aveți pe Mine de Dumnezeu, căci Eu sunt adevărat Dumnezeu, și această înțelepciune nu trebuie să-l părăsească pe creștin dacă vrea să nu moară el. De aceea vă învăț pe voi mereu, ca să știți să slujiți lângă Mine așa cum Eu slujesc ca Fiu pe Tatăl, și să aveți și voi parte de partea Mea cea de lângă Tatăl, că acolo voiesc Eu să-i am pe cei dragi ai Mei, cărora Eu le sunt Cel drag lor. Așa-dar fiți purtători de cruce ca și Mine, fiilor. Însemnați-vă, Eu, Domnul, vă spun, însemnați-vă cu semnul sfintei cruci pașii și călătoriile, cuvintele și faptele, pâinea și apa, scularea și culcarea, smerenia și dragostea, credința și statornicia, locul de viețuire, adică cetatea Mea cu voi și toate de pe ea, și însemnați-vă auzul și văzul și toate simțurile mădularelor voastre și ale fraților voștri, dar și rugăciunea cea pentru dobândirea acestora toate să v-o însemnați cu semnul sfintei cruci mult, mult, fiilor, ca să vă fie cruce dreaptă viața și fapta vieții, și să vă fie ea cale vouă așa cum Mie Mi-a fost, și apoi la toți sfinții Mei, care M-au iubit.

O, fiilor, nu vă învățați cu Dumnezeu ca să vă obișnuiți cu El, ca să nu-L mai slăviți apoi îndeajuns pe El. Pentru nimic din cele ce nu le împliniți frumos nu vă luați unii după alții, ci numai după Dumnezeu în toată clipa fiecare, numai Lui să-I fiți slujitori când slujiți, când ascultați pentru slujire, numai în numele Lui să închinați slujirea voastră, nu unul altuia, că altfel se nasc nemulțumiri și reproșuri, se naște șubrezenia peste duhul frăției. Slujiți numai pentru Domnul și pentru numele Lui toate, iar dacă faceți altfel vi se va părea că sunteți nedreptățiți de ceilalți frați viețuitori cu voi unii de la alții.

Vă învăț minuni să lucrați când vă învăț aceasta pe voi. Dacă pentru jertfirea pe care o aduceți cu lucrul vostru ajungeți să fiți nemulțumiți frați față de frați, o, nu se mai îndreaptă spre Domnul slujirea voastră. Așadar, toate Mie, fiilor, toate să le închinați numelui Meu, Eu sunt Cel ce primesc jertfirea voastră, Eu sunt și cu răsplătirea, căci am spus: *«Orice veți cere Tatălui în numele Meu, Eu voi face vouă»*. Tot așa este și cu cele lucrate de voi în numele Meu, Eu voi fi Cel ce aduc răsplata, dar aveți nevoie de înțelepciune din cer, de iubire ca a arhiereului Spiridon, care tuturor slujea ca lui Dumnezeu, fără să ceară mulțumire sau slujire sau datorie, căci el era cel care în toată vremea slujea și tot slujea în numele Meu tot și toate fără să măsoare. O, iată om în care Mi-am aflat Eu după adevăr nașterea Mea, cinstirea Mea și lucrarea Mea cea multă apoi.

Ar fi să înțeleagă cel care voiește să se facă fiu și creștin al lui Hristos și să știe bine ce voiește când dă să hotărăscă aceasta, și iată de ce a fost să vin iarăși de la Tatăl pe pământ! Am venit să-l povățuiesc pe om și să-l fac iarăși, căci cel de la început n-a dat să asculte și n-a putut să rămână întru Mine, și iată, omul păcă-tuiește și-i trece timpul, săracul, că așa știe el să-și petreacă timpul vieții trupești, dar scris este că la mintea omului nu se suie bunătățile și bucuriile pregătite de Domnul pentru cei ce-L iubesc pe el în vremea lor de pe pământ. Păcatele care par dulci omului îi aduc apoi tristeți, nedumerire, descumpănire, nelucrare apoi și suferință multă, că bucurii nu se nasc din păcat, căci ca să ai bucurii trebuie să bucuri pe Domnul înăuntrul tău și în afara ta, iar altfel n-ai de unde să culegi bucurii pentru tine și pentru cei din jur și să ai lucru sfânt de lucrat, nu numai să treacă timpul vieții tale și atât, căci viața are nevoie de agoniseală multă în cer, ca să tragă omul la strânsura lui apoi, precum este scris.

Trimit carte peste tot pe unde sunt cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământ, și mai ales grăiesc celor ce știu mai de aproape lucrarea Mea cea multă a învățaturii Mele, și zic:

Fiilor, fiilor, feriți-vă să vă răzvrățiți și să fiți nemulțumiți, că nemulțumirea e răzvrătire și naște cuvinte rostite și nerostite și duh de judecată prin duhul trufiei. O, feriți-vă de această primejdie, care vă poate tăia calea cu Hristos pe pământ. Răzvrătirea și cuvintele ei, această lucrare i-a căzut pe cei ce au căzut de lângă Mine. Cei ce au fost nemulțumiți, de s-au răzvrătit asupra lui Moise după mintea lor, se putea să nu piară aceia? Ba au pierit rușinos și cu zgomot mare, au pierit ca Faraon cu oastea lui, de sub a căror robie ei au scăpat prin lucrarea Mea cu Moise, și tot ca Faraon au făcut și ei apoi, că s-au răzvrătit și s-au împotrivit poruncii de sus și și-au zidit pierzarea.

O, fiilor, cei ce sunt nemulțumiți într-o obște de frați, aceia au trufia în aluatul lor și-și iau drepturi prin ea de a fi nemulțumiți, iar când diavolul îi câștigă, atunci văd ei cum au mers pe cale, nemulțumiți ba de una, ba de alta, și aceasta din pricina puținătății de minte și a micimii sufletești, care pierde omului sfiala și buna cuviință, de care el ar avea atâta nevoie pe calea lui cu Domnul ca să nu cadă de pe ea.

În ziua aceasta sfântă am dat să vă învăț pe voi purtarea cea dulce a omului cel plin de duhul umilit, dar dau acum rând în carte lângă Mine slujitorului sărbătorit azi, celui atât de aplecat lui Dum-nezeu și omului, atât de curat la iubire și la fapta iubirii, fiilor. Amin.

— *Iubirea, Doamne, iubirea mea pentru Tine, pe toată Ți-am dat-o Ție, ea m-a învățat, ea m-a zidit, ei i-am făcut loc și ființă în mine când mi-ai trimis-o înapoi împodobită toată, de am putut-o arăta la buni și la răi, așa încât unii au avut câștig de la ea, iar alții s-au umplut de pizmă asupra mea, căci n-aveau ei gând de iubire pentru Tine, chiar dacă în numele Tău își ziceau că stau și că slujesc.*

Îi povățuiesc părintește, Doamne, pe fiii de azi ai cuvântului Tău, că vreau să le spun că numai cei ce împlinesc povața Ta, numai ei sunt cei ce sunt fii, nu și cei îndărătnici și fără de ascultarea cerută lor s-o facă, căci aceia se dovedesc puțini la minte, mici cu iubirea, slabi cu jertfirea, iar dacă nu se vor scula la veghe împotriva acestor lipsuri ale lor, o, nu vor fi potriviți lângă cei ce iubesc fără de camătă, așa cum eu am iubit, Doamne. Să nu-și strângă pretenții și nemulțumiri cei ce dau să meargă pe calea aceasta nouă a Ta cu un popor purtător de Dumnezeu. Numai cei trufași sunt cuprinși de aceste boli sufletești, pe care nu și le văd, iar pe cei cu sufletul bolnav îi îndemn spre vindecare și spre vindecător, așa cum Scriptura învață pe fiii bisericii Tale. Pilda vieții mele le dau lor spre învățătură pentru viața lor. Iubirea mea, aplecarea mea, slujirea mea tuturor, blândețile mele de multe feluri mereu, Doamne, puterea iertării, mila cea pentru vii și pentru morți ca să-i scol spre înviere, dorul de cer pe pământ, dorul de Tine, Doamne, păstrat tainic în mine acest foc aprins, acestea, și mai mari decât acestea să lucreze fiii cuvântului Tău, că ai venit și vii la ei atât de mult, cât niciodată n-ai stat pe pământ cu alții de până la ei, iar ei să nu se învețe cu Tine ca să nu Te mai asculte frumos și îndeajuns, o, nu, ci, din contra, să crească în ei simțul datoriei față de marea Ta aplecare pentru ei, și a celor ce Te slujesc să vii și să fii pe pământ Învățător lor.

Mănuțele ridicate în sus până la cer și rugăciune cerșetoare de slava Domnului, de lucru mult pe pământ, pe pământul român pentru toți și pentru toate neamurile pământului, aceasta să cereți voi cu tot adevărul și puterea cu care aduceți Domnului rugăciunile voastre, fiilor purtători de Dumnezeu și primitori ai Domnului. Inimile să vă fie cele ce vă ridică mânuțele în chip de rugăciune văzută, că vaiete de groază cuprind pe toți slujitorii iadului când văd la voi această armă temută îndreptându-se împotriva lor și încercându-se ea de la Dumnezeu cu putere pentru căderea diavolului, care dă să nu asculte încă și să se lase în-vins de Mielul lui Dumnezeu și de cei ce umblă cu Mielul, precum este scris.

Povața mea e părintească și se a-pleacă, Doamne. Am fost părinte și eu, și așa am lucrat și cu fiii bisericii Tale apoi, și chiar și cu cei ce călcau poruncile Tale, duios și cu ei eram, ca să-i ajut să vadă cât de frumos ești Tu în cei ce Te poartă îmbrăcându-se înăuntru și în afara lor cu veșmântul slavei Tale, ca să vadă toți slava cu care îi slăvești Tu pe cei ce se aleg să Te iubească de pe pământ și până la cer pe calea lor cu Tine.

Acesta a fost cuvântul meu de azi, Doam-ne, în cartea cuvântului Tău pe vatra neamului român, țara Ta de azi, iubirea Ta de la sfârșit de timp acest pământ, casa Ta de venire, iarăși venirea Ta. Amin.

— *Îți mulțumesc, blânde ucenic! Dulce este cuvântul iubirii tale de Dumnezeu și de oameni! O, cum să nu mulțumesc unei așa de frumoase iubiri? Cum să nu Mă aplec ca să primesc cu aplecare această dulce mângâiere?*

Fiilor, fiilor, așa să vă aplecați și voi, ca și Mine înaintea măreției cuvântului sfânt, rostit din cer de un slujitor atât de blând, ca și pe pământ, blând cum a fost. O, cine poate rămâne de piatră, chiar dacă ar fi cineva piatră când aude așa adiere de cuvânt blând? Taina vieții lui luați-o în inimioară și dați-i trăire în toată purtarea voastră spre Dumnezeu și spre semenii.

Blânzi și duiosi să fiți, fiilor, mai ales în cuvânt! Ascultarea, o, nu tăiați din ea, n-o faceți mai mică, n-o dați la spate, ci adăugați-i virtuți pas cu pas și bunăvoință, fiilor, și vă va ajuta la aceasta temerea de Dumnezeu când iubirea pentru ascultare v-ar fi mai slabă. Nimic să nu iubiți, nimic să nu doriți ca și ascultarea în lucrul vostru din toată clipa. Ascultați de ceea ce vă vine în față, că a-aceasta vă învață să ascultați, nu altceva este învățătura pentru ascultare.

Fiilor, fiilor, nu răspundeți cuvânt contra ascultării care vă iese în cale s-o lucrați. Dacă sunteți ai lui Hristos nu vă îngăduiți aceasta. Tot și toate numai într-o bucurie sfântă să le lucrați așa cum vin ele să le lucrați, așa cum lucra arhiereul Spiridon pe toate câte îi ieșeau înainte ca să-l învețe să asculte și să facă fapta ascultării. E greu aceasta, dar trebuie așa să lucrați, fiilor. Celor puțin deprinși așa vă este mai greu să împliniți frumos iubirea aceasta, dar cei ce iubesc să poarte sarcini și frați cu sarcini, aceia gata sunt la veghe să se dăruiască, să se facă mici pentru sarcini mari, că numai cei ce se lasă mici sunt cei ce se bagă sub sarcini de purtat, iar altfel omul se simte mare și se apleacă greu.

Fiilor, fiilor, puțin, puțin, și vin colindători la ieslea cuvântului Meu și punem masă de praznic și veți împărți pe Domnul la cei binevestitori. Colăcei și mere, bunătați de sărbătoare le veți da lor, și iubirea, pe ea s-o dați, și toate sunt iubirea în ziua aceea sfântă. Vine sărbătoarea praznicului nașterii Mele la locul ei din zilele din calendar, fiilor, și vom da Tatălui această ascultare, sărbătoarea nașterii Fiului Său Iisus Hristos, de Care voi să ascultați mereu, mereu, așa cum Tatăl a spus prin glasul Său acum două mii de ani.

Sfârșesc cuvântul Meu așa cum am și început, și iarăși spun: Pace vouă! Așez peste voi acest cuvânt: Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

12/25-12-2017